

“मीठे बच्चे- अब मनुष्यद्वारा मिलेका मन्त्र-जन्त्र काममा आउने छैन, त्यसैले तिमीले सबैबाट आफ्नो बुद्धियोग तोडेर एक बाबालाई याद गर।”

प्रश्न:- भक्तिको कुनचाहिँ कुरा ज्ञानमार्गमा चलन सक्दैन?

उत्तर:- भक्तिमा भगवान सँग कृपा वा आशीर्वाद माग्छन्, ज्ञानमार्गमा आशीर्वाद वा कृपाको कुरा हुँदैन। यो पढाइ हो, बाबा टिचर बनेर तिमीलाई पढाइरहनु भएको छ। तकदिरको आधार पढाइ हो। यदि बाबाले कृपा गर्नुभयो भने त सारा क्लास नै पास हुन्छ। त्यसैले ज्ञानमार्गमा कृपा वा आशीर्वादको कुरा हुँदैन। हरेकले आ-आफ्नो पुरुषार्थ अवश्य गर्नु पर्छ।

गीत:- मैं एक नन्हा सा बच्चा हुँ...

ओम् शान्ति। यो हो भक्तिमार्गको लागि पुकार, सानो ठूलो दुवैको, किनकि सम्झाइएको छ- भक्तहरू त यज्ञ, जप, तप आदि गर्छन्। सम्झन्छन्- यसबाट भगवान सँग मिल्ने बाटो मिल्छ। फेरि ईश्वरलाई सर्वव्यापी भन्नु, म पनि उहाँको रूप हुँ, ममा पनि भगवान् हुनु हुन्छ, यो भन्नु त झूटो हो नि। उहाँ कुनै दुःख सहन गर्नुहुन्न। भगवान् त अलग चीज हुनु हुन्छ हैन! यही नै मनुष्यहरूको भूल हो जसले गर्दा दुःख भोगिरहेका छन्। तिमीहरूमा पनि कोही कोहीले मात्रै बाबालाई जान्दछौ। मायाले घरी-घरी भुलाइदिन्छ। बाबाले त बारम्बार भन्नुहुन्छ, तिमीलाई श्रीमत दिनु हुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ र म बाबालाई याद गर। यो हो श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ मत। बाबाको श्रीमतद्वारा मनुष्य नरबाट नारायण, पतितबाट पावन बन्छन्। यस समयमा जो यी पतित मनुष्यहरू छन् उनीहरूको मत श्रेष्ठ छैन। भगवानले पनि भन्नु भएको छ- यिनीहरू भ्रष्टाचारी आसुरी सम्प्रदाय हुन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी देवी-देवता धर्म धेरै सुख दिनेवाला छ। तिमीले धेरै सुख पाएका छौ, यो बनीबनाऊ ड्रामा हो। यस्तो होइन- भगवानले किन बनाउनुभयो? यो त अनादि ड्रामा हो नि। ज्ञान अर्थात् दिन, भक्ति अर्थात् रात। ज्ञानले अब तिमी स्वर्गवासी बनिरहेका छौ, भक्तिले नर्कवासी बनेका हौ। तर मनुष्य पत्थर बुद्धि भएको कारणले सम्झदैनन्। क्रोध कति धेरै छ। कति बमहरू बनाउँछन्, सम्झन्छन्- विनाश अवश्य हुन्छ। त्यसैले यो भ्रष्टाचारी बुद्धि भयो नि। कलियुगलाई भनिन्छ रावण राज्य। रावणले नै भ्रष्टाचारी बनाउँछ। बाबा आएर अध्यादेश (अर्डिनेन्स) निकाल्नुहुन्छ- अब भ्रष्टाचार बन्द गर। नम्बरवन भ्रष्टाचार हो एक-अर्कालाई पतित बनाउनु। यो हो वेश्यालय। कलियुगी दुनियाँलाई वेश्यालय भनिन्छ। सबै विषबाट पैदा भएका छन्। सत्ययुगलाई भनिन्छ शिवालय। शिवबाबाले स्थापना गर्नु भएको पवित्र दुनियाँ। लक्ष्मी-नारायण आदिलाई भनिन्छ- सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण निर्विकारी.... फेरि यो प्रश्न उठ्न सक्दैन- बच्चा कसरी पैदा हुन्छ? तिमी बच्चाहरू योगबलबाट विश्वको मालिक बन्न सक्छौ भने योगबलबाट के हुन सक्दैन! बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी योगबलबाट श्रीमतअनुसार स्वर्गको मालिक बन्न सक्छौ भने त्यहाँ योगबलबाट बच्चा पनि पैदा हुन्छन्। बाहुबलबाट सारा सृष्टिमा राज्य गर्न सकिदैन। उनको हो बाहुबल, तिमी हो योगबल। तिमी सर्वशक्तिमान बाबा सँग योग लगाउँछौ। सर्वशक्तिमान

२०७५ असोज २३ मंगलबार ९-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
बाबाले स्वयं भन्नुहुन्छ- मलाई याद ग्यौ भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छन्। तर कसैको बुद्धिमा बस्दैन।
त्यसबेला हो-हो भन्छन् फेरि भुलिहाल्छन्।

वास्तवमा भगवान् बेहदका बाबाले राजयोग सिकाएर ज्ञानद्वारा हाम्रो शृङ्गार गरिरहनु भएको छ। फेरि
पनि बुद्धिमा बस्दैन भने भनिन्छ उसको तकदिरमा छैन। त्यसैले पुरुषार्थ गर्दैन। टिचरले त सबैलाई
पढाउँछन् फेरि कोहीले कति पढ्छन्, कोही फेल हुन्छन्। टिचरलाई आशीर्वाद गर्नुहोस् भनी कहाँ
भनिन्छ र! पढाइमा आशीर्वाद, कृपा आदि चल्दैन। ज्ञानमार्गमा त बाबाले तिमीलाई नमस्ते गर्नुहुन्छ।
कृपा वा आशीर्वाद माग्नुछैन। पिताको पासमा बच्चा आयो भने ऊ मालिक नै बन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ-
तिमी त मालिक हौ, कृपाको कुरा छैन। बाबाको सम्पत्ति जे छ त्यो बच्चाको हुने भयो। हो, बच्चालाई
सुधार्नु, त्यो फेरि टिचरको काम हो। टिचरले भन्नेछ- पढ। पढ्नु तिम्रो काम हो। कृपाले के हुन्छ? गुरुको
पनि कर्तव्य हो बाटो देखाउनु सद्गतिमार्गको। आशीर्वादको कुरा छैन। उहाँ त एकै बुवा, टिचर, गुरु हुनु
हुन्छ। तीनैबाट कृपा माग्ने कुरा छैन। बेसमझ मनुष्यहरूलाई बाबा बसेर समझ दिनु हुन्छ। यो नै उहाँको
आशीर्वाद हो। बाँकी त्यसमा चल्नु बच्चाहरूको काम हो। गायन पनि छ- श्रीमत भगवानुवाच। उहाँ
उच्च भन्दा उच्च हुनु हुन्छ भने उहाँको मत पनि उच्च नै होला नि। श्रीमत अनुसार तिमी श्रेष्ठ देवी-देवता
बनिरहेका छौ नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। तिमी पनि बुझ्न सक्छौ- म कति नम्बरले पास हुनेछु।
स्कूलमा विद्यार्थीले बुझ्न त सक्छ नि, हैन- मैले पूरा पढेको छैन, त्यसैले म पास हुनेछैन। बाबाले पनि
रजिस्टर हेरेर सम्झनु हुन्छ यो पास हुनेवाला छैन। उहाँ पनि बेहदका बुवा, टिचर, गुरु एउटै हुनु हुन्छ।
यिनले पनि जान्दछन्, बच्चाहरूले पनि जान्दछन् हामी पढ्दैनौं। पढ्दैनन् भने अवश्य पद पनि कम
हुन्छ। यो पनि पुरुषार्थ गर्दैनन्- ठीकै छ, अब हामी राम्ररी पढौं। जतिसुकै मेहनत गरे पनि, सम्झाए पनि
केही गर्दैनन्। श्रीमतमा चल्दैनन् भने कम पद पाउन्छन्। जो बच्चाहरू बन्छन् उनीहरू दैवी घरानामा त
आउँछन्। त्यसमा पनि धेरै पद छ नि हैन! दास-दासी पनि बन्छन्। बच्चाहरू जान्दछन्- पढेर पढाएनौं
भने दास-दासी बन्नेछौं। तर तिनीहरू पनि रोयल रहन्छन्। लक्ष्मी-नारायणका हीरा जुहारतका महल
हुन्छन्। त्यसैले दास-दासीहरू पनि त्यहाँ रहन्छन् नि। फेरि पछि गएर नम्बरवार पद पाउन सक्छन्।
प्रजामा पनि नम्बरवार हुन्छन्। भक्तिमार्गमा मनुष्यहरू बिमा गर्छन् हैन! ईश्वर अर्थ दान दिन्छन्। सम्झ,
कसैले हस्पिटल बनाउँछ भने दोस्रो जन्ममा राम्रो निरोगी शरीर मिल्छ। अल्पकालको लागि फल त
मिल्छ नि। कसैले पाठशाला खोल्छ भने दोस्रो जन्ममा राम्रो पढ्नेछ। धर्मशाला खोल्छ भने दोस्रो
जन्ममा रहनको लागि राम्रो घर मिल्छ। त्यसैले यो पनि इन्श्योर गर्नु जस्तै भयो नि। हरेकले आफूलाई
इन्श्योर गर्छन्। अहिले तिम्रो छ डाइरेक्ट ईश्वरको साथ। त्यो हो इनडाइरेक्ट, यो हो डाइरेक्ट इन्श्योर
गर्नु। बाबा यो सबै हजुरको नै हो, हामी ट्रस्टी हौं। यसको बदलामा हजुरले मलाई २१ जन्मको लागि
स्वराज्य दिनुहोला। यो भयो डाइरेक्ट बाबालाई २१ जन्मको लागि इन्श्योर गर्नु। बाबा भन्नुहुन्छ-
आफ्नो ब्याग-ब्यागेज सबै सत्ययुगमा ट्रान्सफर गर। जसरी लडाइँ लाग्छ भने साना-साना राजाहरू ठूला
राजाहरूको पासमा आफ्नो सम्पत्ति आदि राख्छन्। फेरि जब लडाइँ पूरा हुन्छ फेरि तिनीहरूबाट वापस
लिन्छन्। बाबा त यी कुराका अनुभवी छन् नि। बाबाले पनि जान्नुहुन्छ, यी दादाले पनि जान्दछन्।

२०७५ असोज २३ मंगलबार ९-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
सम्झनु पर्छ- हामीलाई यी दादाद्वारा बाबाबाट वर्सा मिल्छ। बाबाले पढाउनु हुन्छ। स्वर्गका रचयिता
(हेविनली गाड फादर) उहाँ बाबा हुनु हुन्छ, यी होइनन्, यी हुन् दादा। पहिले अवश्य दादाको बन्नु पर्छ।
बाबा, हामी हजुरका हौं, हजुरबाट हामी वर्सा लिनेछौं। अरू सबै तर्फबाट बुद्धियोग तोड्नु यसमा मेहनत
छ।

बाबा भन्नुहुन्छ- अब अन्य गुरु आदिका मन्त्र कुनै पनि काममा आउनेछैनन्। कोही पनि मनुष्य मात्रका
मन्त्र अब काममा आउने छैनन्। म तिमीलाई भन्दछु- मलाई याद गन्यौ भने तिम्रो विजय हुन्छ। तिम्रो
शिरमा पापको बोझ धेरै छ। अब मलाई याद गन्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छन्। फेरि तिमीलाई स्वर्गमा
पठाइदिनेछु। पहिले त यो निश्चय चाहिन्छ हैन! निश्चय छैन भने बाबाले बुद्धिको ताला पनि खोल्नुहुन्न,
धारणा हुँदैन। बाबाको बनेमा वर्साको पनि हकदार बन्छन्। बुद्धिमा बस्दैन। कोही-कोही नयाँ पनि पुरानो
भन्दा अगाडि जान्छन्। बाबाले त राम्रो सँग सम्झाउनु हुन्छ। जति जसले पढ्छ त्यति कमाइ छ। यो
ईश्वरीय ज्ञान कमाइको स्रोत हो। तिमी ज्ञानबाट विश्वको मालिक बन्छौ। मनुष्यहरूमा यो ज्ञान कहाँ छ
र! अब तिमी मेरो बच्चाहरू आसुरी सम्प्रदायबाट दैवी सम्प्रदाय, भ्रष्टाचारीबाट श्रेष्ठाचारी बनिरहेका
छौ। श्रीमत बिना कोही पनि श्रेष्ठाचारी बन्न सक्दैन। नत्र फेरि अन्त्यमा सजाय खाएर फर्केर जान्छौ। हुन त
जसले अलि-अलि पढ्छन् उनीहरू स्वर्गमा आउँछन्, तर बिल्कुलै साधारण प्रजामा। पद त नम्बरवार
हुन्छ नि हैन! त्यहाँ यस्ता गरिबहरू हुँदैनन् जसलाई रोटी पनि नमिलोस्। यहाँ जस्ता गरिब त्यहाँ हुँदैनन्।
सबैलाई सुख रहन्छ। तर यस्तो सम्झनुछैन- ठीकै छ, प्रजा भए प्रजा नै सही। यो त कमजोरी भयो नि।
पहिले त पक्का निश्चय चाहिन्छ। यो निराकार भगवानुवाच हो। भगवानले भन्नुहुन्छ- मेरो मनुष्यको
चोला त छैन। मेरो नाम हो शिव। तर जति पनि मनुष्य वा देवताहरू छन्, सबको शरीरको नाम हुन्छ।
मेरो नाम शरीरको होइन। मेरो आफ्नो शरीर नै छैन। शरीरधारीलाई भगवान् भन्न सकिदैन, मनुष्य
भनिन्छ। मनुष्यलाई भगवान् मान्नाले नै सबै बेसमझ बनेका छन्। नत्र उनीहरू धेरै समझदार थिए। पहिले
भारतमा कपडा आदि धेरै रिफाइन राम्रो बन्थ्यो। अहिले त त्यो चीज बन्न सक्दैन। त्यसैले स्वर्गमा
विज्ञान पनि सुखको लागि हुन्छ। यहाँ त साइन्स सुख-दुःख दुवैको लागि छ। अल्पकालको सुख मिल्छ।
दुःख त अपार छ। सारा दुनियाँ खतम हुन्छ, त्यसैले दुःख भयो नि। सबै त्राहि-त्राहि गर्नेछन्। त्यहाँ त
साइन्सबाट सुख नै सुख हुन्छ, दुःखको नाम-निशान हुँदैन। यो पनि जसको तकदिर खुल्छ उसले नै बुझ्न
सक्छ। तकदिरमा सुख छैन भने बुझ्न सक्दैनन्। ब्यारिस्टर पनि नम्बरवार हुन्छन् हैन! कोहीले त एक-एक
केसको १०-२० हजार रुपैयाँ लिन्छन्। कुनै ब्यारिस्टरलाई हेन्यौ भने लगाउने कोट पनि हुँदैन। यहाँ पनि
यस्तै छन् हैन, या त राजाहरूको पनि राजा बन्छन् या पाई पैसाको प्रजा बन्छन्। त्यसैले बाबा बसेर
बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- भारतवर्ष नै यस समयमा सबै भन्दा गरिब छ, भारतवर्ष नै फेरि सम्पन्न
बन्छ। दान सदैव गरिबहरूलाई नै दिइन्छ। धनवान्ले त्यति लिन सक्दैनन्। गरिब साधारणले नै यो ज्ञान
लिन्छन्। धनीलाई दान दिनु- यो नियम छैन। तिमी गरिब हौ नि। तिम्री मम्मा सबै भन्दा गरिब, उनी फेरि
विश्वकी महारानी बन्छिन्। ड्रामा नै यस्तो बनेको छ। गरिबले बढी लिन्छन् किनकि दुःखी छन् हैन!
धनीहरू त धेरै सुखी हुन्छन्। उनीहरू त भन्छन्- हामीलाई त यहाँ नै स्वर्ग छ, मोटर-गाडी, पैसा आदि

२०७५ असोज २३ मंगलबार ९-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन छ। जस सँग पैसा छैन, नर्कमा छन् उनीहरूलाई नै तपाईंहरू ज्ञान दिनुहोस्- यस्तो पनि भन्छन्। तिप्रो हो गड फादरली सर्भिस। तिमी विश्वको सच्चा सेवक हौ। ती समाजसेवी हुन् शारीरिक। मनुष्यहरूलाई अलि-अलि सुख दिन्छन्। यिनले त सारा सृष्टिलाई साफ गरेर पवित्र-सुखी बनाइदिन्छन्। आफ्नो तन-मन-धनले विश्वको सेवा गरिरहेका छन्। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाका याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आफ्ना पुराना ब्याग-ब्यागेज २१ जन्मको लागि ट्रान्सफर गर्नु छ, बीमा गरेर ट्रस्टी भएर सम्हाल्नु छ।
- २) निश्चय बुद्धि बनेर पढाइ पढ्नु पर्छ। गरिबहरूलाई दान दिनु छ। विश्वलाई पवित्र बनाउने सच्चा रूहानी सेवा गर्नु छ।

वरदान:- सर्व खजानाहरूको सम्पन्नताद्वारा सम्पूर्णताको अनुभव गर्ने प्राप्ति स्वरूप भव

जसरी चन्द्रमा जब सम्पन्न हुन्छ, तब सम्पन्नता उसको सम्पूर्णताको निशानी हुन्छ। यो भन्दा अझ अगाडि बढ्दैन। यति नै सम्पूर्णता हो, अलिकति छेउमा पनि कमी रहँदैन। यस्तै तिमी बच्चाहरू पनि अब ज्ञान, योग, धारणा र सेवा अर्थात् सबै खजानाहरूबाट सम्पन्न बन्छौ, तब यस सम्पन्नतालाई नै सम्पूर्णता भनिन्छ। यस्ता सम्पन्न आत्माहरू प्राप्ति स्वरूप हुनाको कारण स्थितिमा पनि सदा समीप रहन्छन्।

स्लोगन:- दिव्य बुद्धिद्वारा सर्व सिद्धिहरूलाई प्राप्त गर्नु नै सिद्धि स्वरूप बन्नु हो।